

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta aplikovaných věd
Katedra matematiky

Deskriptivní geometrie 2

Pomocný učební text - díl II

Světlana Tomiczková

Plzeň – 4. května 2011 – verze 1.0

Obsah

1	Středové promítání	3
1.1	Základní pojmy	3
1.1.1	Obraz bodu	3
1.1.2	Obraz přímky	5
1.1.3	Obraz roviny	6
1.1.4	Polohové úlohy	8
1.1.5	Metrické úlohy	11

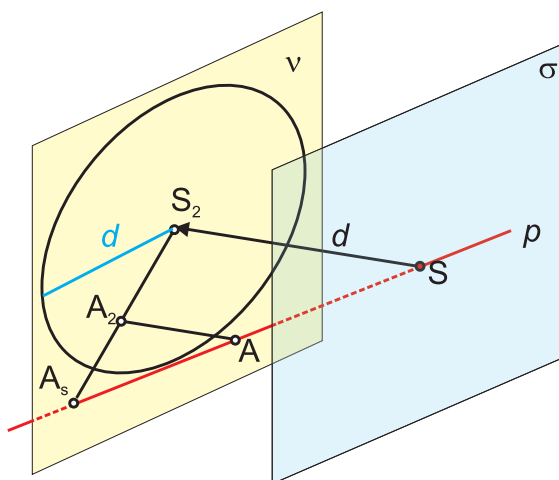
Kapitola 1

Středové promítání

1.1 Základní pojmy

V prostoru zvolíme rovinu ν , na kterou budeme promítat - říkáme jí **průmětna** a vlastní bod S , který neleží v rovině ν , nazýváme ho **střed promítání**, jeho pravoúhlý průmět do průmětny je hlavní bod (průmětnu jsme zde ztotožnili s nárysnou proto pravoúhlý průmět značíme S_2).

Vzdálenost středu promítání od průmětny nazýváme **distance** a značíme d , rovinu procházející středem promítání a rovnoběžnou s průmětnou nazýváme **středová** nebo **distanční rovina**. Ke konstrukcím často používáme tzv. **distanční kružnici** $k^d(S_2, d)$, která leží v průmětně ν .

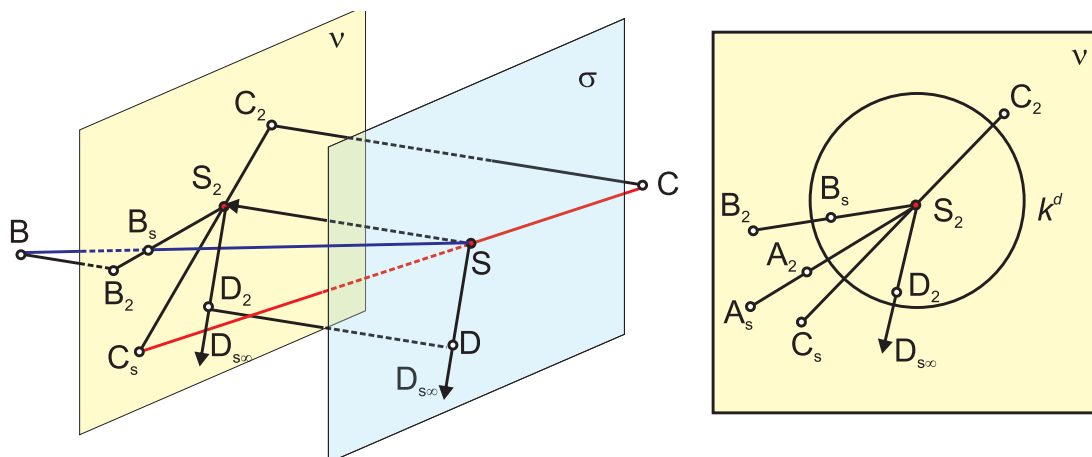

Obrázek 1.1:

1.1.1 Obraz bodu

Libovolný bod A promítneme (zobrazíme) do roviny ν následujícím způsobem (viz obr. 1.1): Body S a A vedeme přímkou p . Příмка p se nazývá **promítací příмка**. Průsečík A_s přímkou p s rovinou ν je středovým průmětem bodu A do roviny ν .

Svým středovým průmětem není bod A v prostoru jednoznačně určen. Jako pomocný průmět používáme pravoúhlý průmět A_2 bodu A do průmětny ν neboli nárys tohoto bodu. Na obrázku 1.2 je vidět polohu bodů B, C, D vůči průmětně a distanční rovině, jejich středové průměty a pravoúhlé průměty do roviny ν . Všimněte si, že **spojující středového průmětu bodu a pravoúhlého průmětu bodu do průmětny prochází hlavním bodem.**

Obrázek 1.2:

Příklad 1.1 Sestrojte středový průmět bodů $X[-5; 1; 2]$ a $Y[3; -1; 4]$, střed promítání má souřadnice $S[0; 3; 0]$. - obr. 1.3.

Řešení: (obr. 1.4)

1. Sestrojíme nárys X_2 bodu X (použijeme první a třetí souřadnici, protože průmětnou je rovina xz (tedy nárysna).
2. Sklopíme promítací rovinu bodu X do průmětny - body X_2 a S_2 vedeme kolmice ke spojnici X_2S_2 a nanese na ně druhé souřadnice bodů X a S , získané body označíme X_0, S_0 (body X_0, S_0 jsou sklopeny v jedné polorovině ohraničené přímkou X_2S_2 , protože y -ové souřadnice bodů X a S mají stejné znaménko).
3. Spojnice bodů X_0, S_0 protíná přímkou X_2S_2 v bodě X_S - středovém průmětu bodu X .
4. Bod Y_S získáme podobným způsobem, ale body Y'_0, S'_0 jsou sklopeny v opačných polorovinách ohraničené přímkou Y_2S_2 , protože y -ové souřadnice bodů Y a S mají opačné znaménko).
5. Zeleně je naznačena jiná konstrukce bodu Y_S .

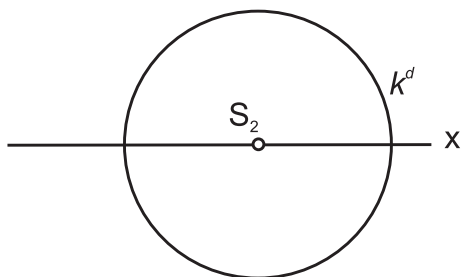
□

Příklad 1.2 Určete (graficky) souřadnice x_F, y_F, z_F bodu F , střed promítání má souřadnice $S[0; 3; 0]$. - obr. 1.5.

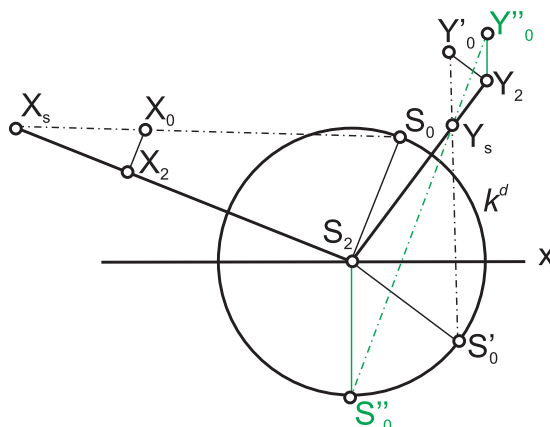
Řešení: (obr. 1.6)

1. Souřadnice x_F a z_F odečteme rovnou z nárysu F_2 bodu F .
2. Souřadnici y_F získáme sklopením promítací roviny bodu F .

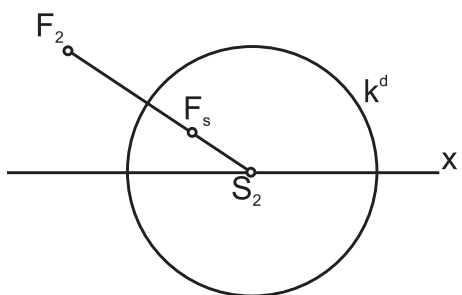
□

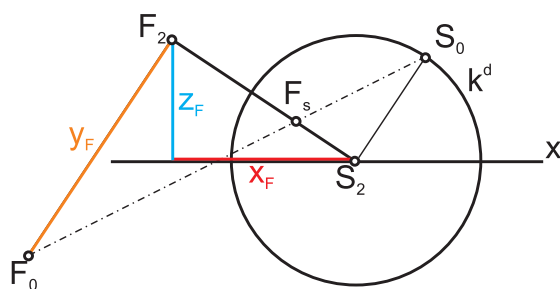
Obrázek 1.3:

Obrázek 1.4:

Obrázek 1.5:

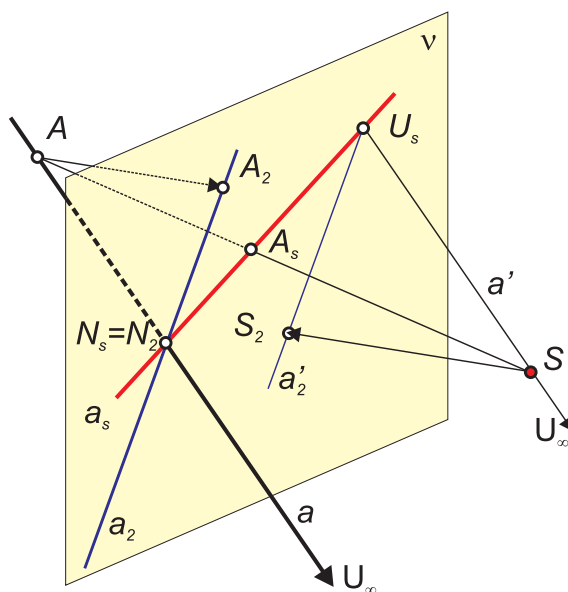
Obrázek 1.6:

1.1.2 Obraz přímky

Středovým průmětem přímky, která neprochází středem promítání je opět přímka - obr. 1.7. Středový průmět přímky je určen středovými průměty dvou bodů (často používáme stopník a úběžník).

Stopník N_s přímky a je průsečík přímky a s průmětnou ν (platí $N_s = N_2^a$). **Úběžník** U_s přímky a je středový průmět nevlastního bodu přímky a (U_s je průsečík přímky a' procházející středem S a rovnoběžné s přímkou a s průmětnou ν). Spojnice a'_2 úběžníku U_s s hlavním bodem S_2 je rovnoběžná s narysem a_2 přímky a . Stopník a úběžník budeme označovat bez dolního indexu tedy $N(U)$ popř. $N^a(U^a)$, pokud bude nutné rozlišit stopníky popř. úběžníky několika přímek.

Na obrázku 1.8 vidíte speciální polohy přímky vzhledem k průmětně a ke středu promítání. Zleva doprava je na obrázku přímka kolmá k průmětně, přímka rovnoběžná s průmětnou a přímka procházející středem promítání. V horní řadě je situace v průmětně, ve druhé řadě prostorový náčrtek.

Obrázek 1.7:

Příklad 1.3 Sestrojte středový průmět a pravouhlý průmět přímky a a její úběžník U , jeli určena stopníkem N a bodem A . - obr. 1.9.

Řešení: (obr. 1.10)

1. Spojnice A_2N je nárysem a_2 přímky a .
2. Přímka a' prochází bodem S_2 a platí $a' \parallel a_2$.
3. Spojnice A_sN je středovým průmětem a_s přímky a .
4. Úběžník U přímky a leží v průsečíku přímek a_s a a' .

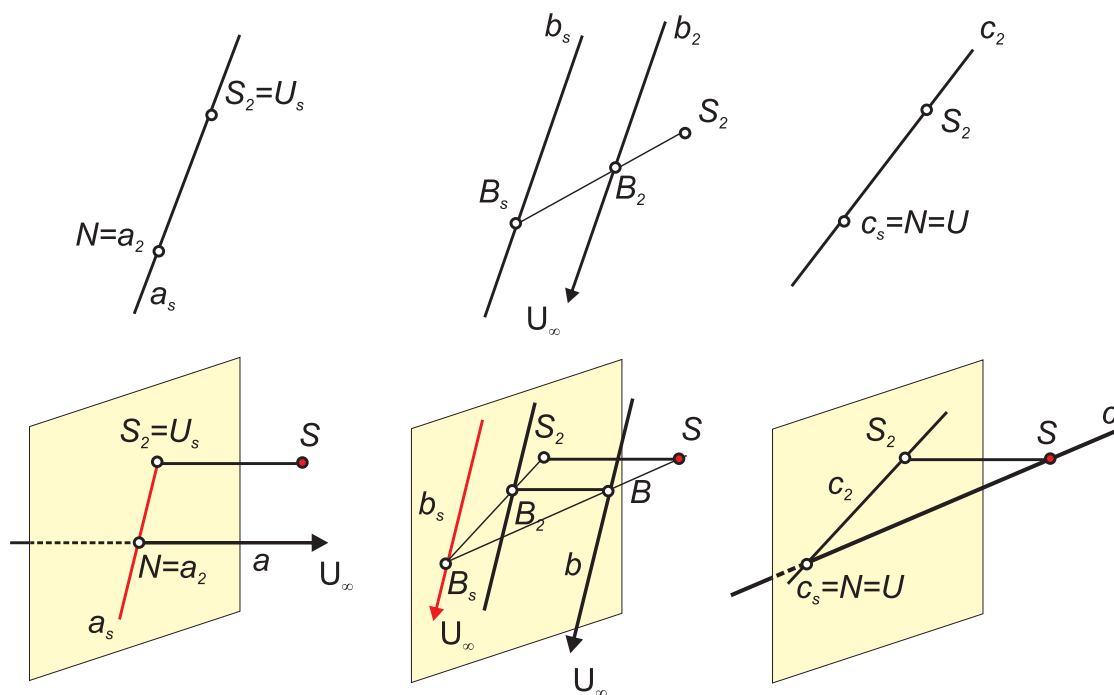
□

1.1.3 Obraz roviny

Stopa n^α roviny α je průsečnice roviny α s průmětnou. Středový průmět nevlastní přímky roviny se nazývá **úběžnice** a značíme ji u^α . Rovinu α' , která je rovnoběžná s rovinou α a prochází středem S nazýváme **úběžnicová rovina**, tato rovina protíná průmětnu v úběžnici u^α .

Stopa a úběžnice roviny jsou vždy rovnoběžné nebo splývají. Rovina je určena stopou a úběžnicí (průměty dvou přímek). Přímka leží v rovině právě když její stopník leží na stopě roviny a úběžník na úběžnici roviny. Rovina rovnoběžná s průmětnou má úběžnici (i stopu) v nevlastní přímce roviny.

Příklad 1.4 Sestrojte stopu a úběžnici roviny β určené přímkou $q = N^qU^q$ a bodem B . - obr. 1.12.

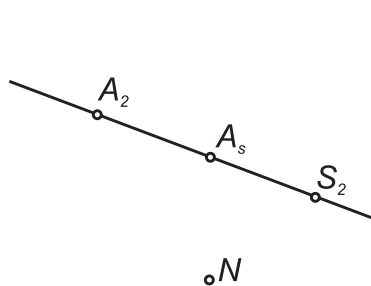
Obrázek 1.8:

Řešení: (obr. 1.13) Stopník přímky ležící v rovině leží na stopě roviny, úběžník přímky ležící v rovině leží na její úběžnici.

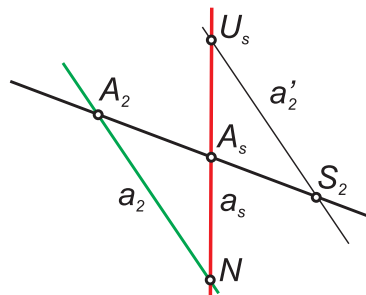
1. Určíme další přímku p roviny β :

- (a) Na přímce q zvolíme bod Q , platí $Q_s \in q_s$.
- (b) Sestrojíme $q'_2 = S_2U^q$ a q_2 ($q_2 \parallel q'_2$ a $N_2 \in q_2$).
- (c) Určíme nárys Q_2 bodu Q ($Q_2 = Q_s S_2 \cap q_2$).
- (d) Přímka p je určena body Q a B ($p_s = Q_s B_s$, $p_2 = Q_2 B_2$).

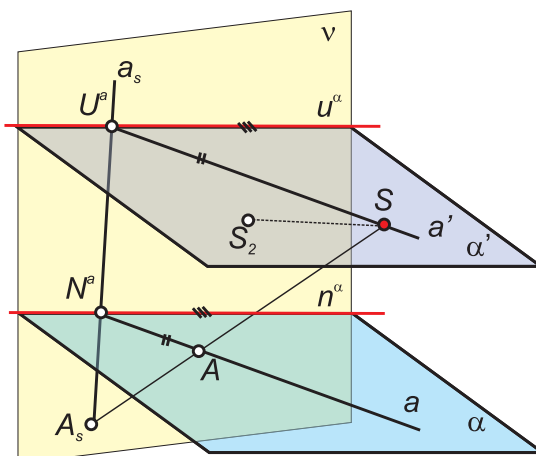
2. Sestrojíme stopník N^p přímky p ($N^p = p_s \cap p_2$).

Obrázek 1.9:

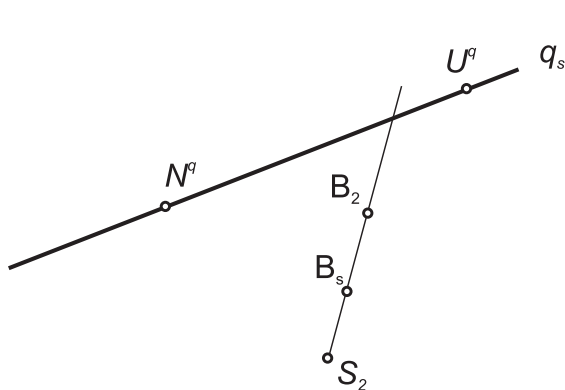

Obrázek 1.10:

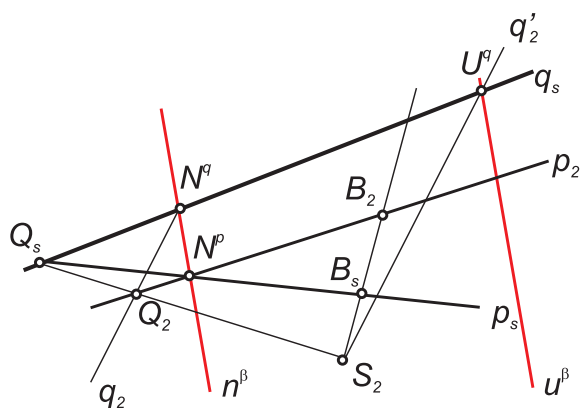

Obrázek 1.11:

3. Stopa n^β roviny β je spojnicí stopníků N^p a N^q .
4. Úběžnice u^β roviny β prochází úběžníkem U^q a je rovnoběžná se stopou n^β roviny β . (Nemusíme tedy sestrojovat druhý úběžník).

Obrázek 1.12:

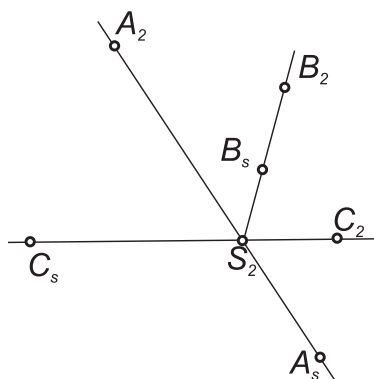
Obrázek 1.13:

□

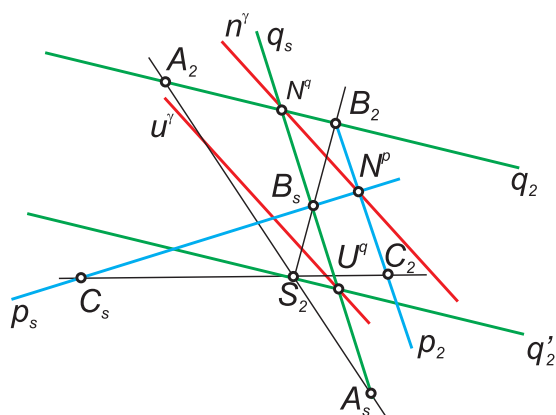
Příklad 1.5 Sestrojte stopu a úběžnici roviny γ určené body A, B, C . - obr. 1.14.

Řešení: (obr. 1.15)

1. Přímka p je určena body B, C ($p_s = B_s C_s, p_2 = B_2 C_2$).
2. Přímka q je určena body A, B ($q_s = A_s B_s, q_2 = A_2 B_2$).
3. Sestrojíme stopníky přímek p, q ($N^p = p_s \cap p_2, N^q = q_s \cap q_2$).
4. Sestrojíme úběžník přímky q ($q'_2 \parallel q_2$ a $S_2 \in q'_2, U^q = q'_2 \cap q_s$).
5. Stopa n^γ roviny γ je spojnicí stopníků N^p a N^q .

Obrázek 1.14:

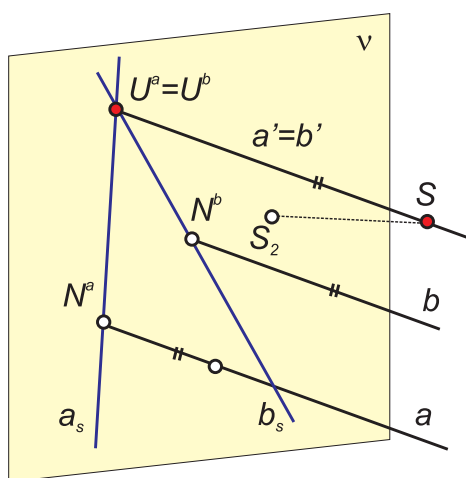

Obrázek 1.15:

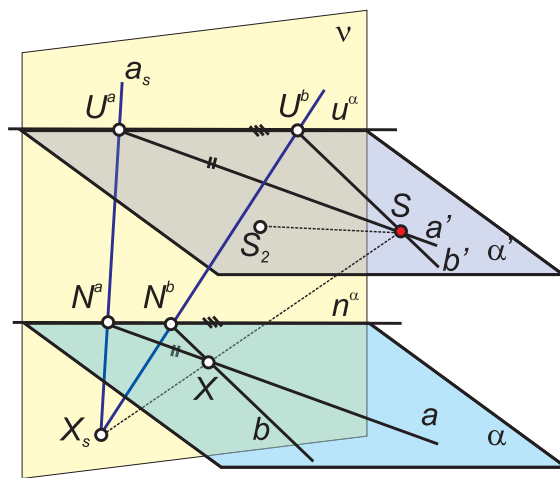
6. Úběžnice u^γ roviny γ prochází úběžníkem U^q a je rovnoběžná se stopou n^γ roviny γ . (Nemusíme tedy sestrojovat druhý úběžník).

□

1.1.4 Polohové úlohy

Obrázek 1.16:

Obrázek 1.17:

Pro řešení polohových úloh je vhodné připomenout a rozmyslet si některé skutečnosti:

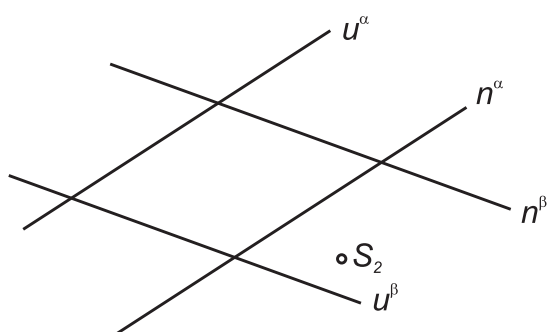
- Rovnoběžné přímky mají společný úběžník.
- Přímka je rovnoběžná s rovinou, právě když úběžník přímky leží na úběžnici roviny.
- Dvě přímky jsou různoběžné, právě když spojnice stopníků je rovnoběžná se spojnicí úběžníků. (Stopa roviny určená různoběžkami je rovnoběžná s úběžnicí této roviny.)
- Rovnoběžné roviny mají společnou úběžnici.

- Průsečnice rovin má stopník v průsečíku stop a úběžník v průsečíku úběžnic těchto rovin.

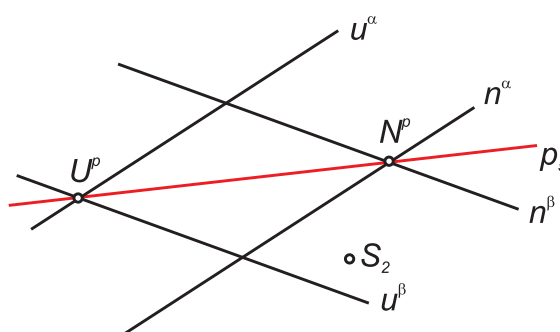
Příklad 1.6 Ve středovém promítání se středem S sestrojte průsečnici rovin $\alpha(n^\alpha, u^\alpha)$ a $\beta(n^\beta, u^\beta)$. - obr. 1.18.

Řešení: (obr. 1.19)

1. Úběžník U^p průsečnice p je průsečíkem úběžnic u^α a u^β obou rovin.
2. Stopník N^p průsečnice p je průsečíkem stop n^α a n^β obou rovin.
3. Středový průmět přímky p je určen stopníkem N^p a úběžníkem U^p .

Obrázek 1.18:

Obrázek 1.19:

□

Příklad 1.7 Ve středovém promítání se středem S sestrojte průsečík přímky $q(U^q, N^q)$ s rovinou $\rho(n^\rho, u^{\rho ho})$. - obr. 1.20.

Řešení: (obr. 1.21)

1. Přímkou q vedeme libovolnou rovinu α ($N^q \in n^\alpha, U^q \in u^\alpha, n^\alpha \parallel u^\alpha$).
2. Sestrojíme průsečnici r rovin α a ρ . Středový průmět přímky r je určen stopníkem N^r a úběžníkem U^r .
3. Průsečík R přímek r, q je zároveň průsečíkem přímky q s rovinou ρ ($R_s = r_s \cap q_s$).

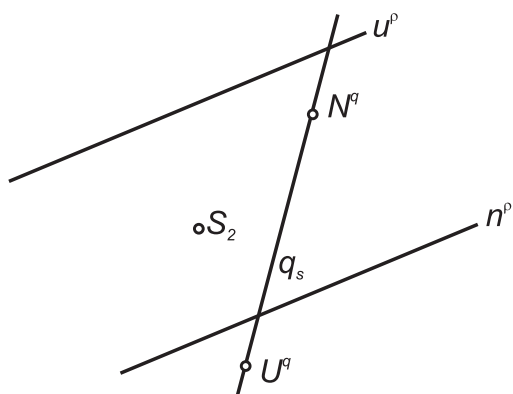
□

Příklad 1.8 Ve středovém promítání se středem S veďte bodem B rovinu $\sigma(n^\sigma, u^\sigma)$ rovnoběžnou s rovinou $\rho(n^\rho, u^\rho)$. - obr. 1.22.

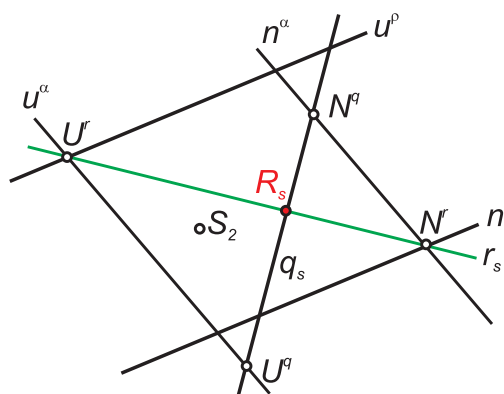
Řešení: (obr. 1.23)

1. Rovina σ je rovnoběžná s rovinou ρ , proto jejich úběžnice splývají ($u^\sigma = u^\rho$).
2. Sestrojíme (libovolnou) přímku p procházející bodem B a rovnoběžnou s rovinou ρ ($B_s \in p_s$).
3. Úběžník přímky p leží na úběžnici roviny σ ($U^p = p_s \cap u^\sigma$).
4. Sestrojíme přímku $p'_2 = S_2 U^p$ a přímku p_2 ($p_2 \parallel p'_2$ a $B_2 \in p_2$).
5. Určíme stopník přímky p ($N^p = p_s \cap p_2$).
6. Stopa n^σ hledané roviny σ prochází stopníkem N^p a je rovnoběžná se stopou n^ρ roviny ρ .

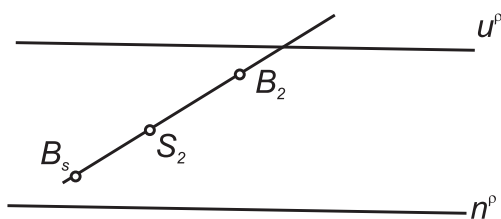
□

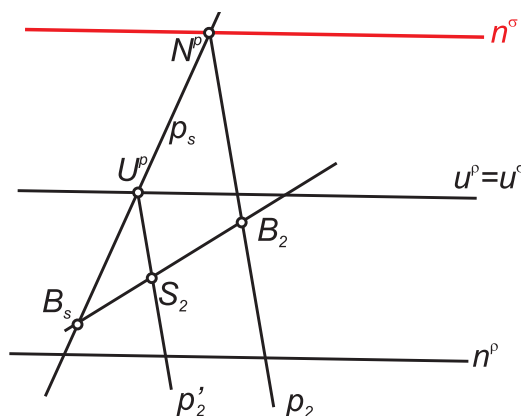
Obrázek 1.20:

Obrázek 1.21:

Obrázek 1.22:

Obrázek 1.23:

1.1.5 Metrické úlohy

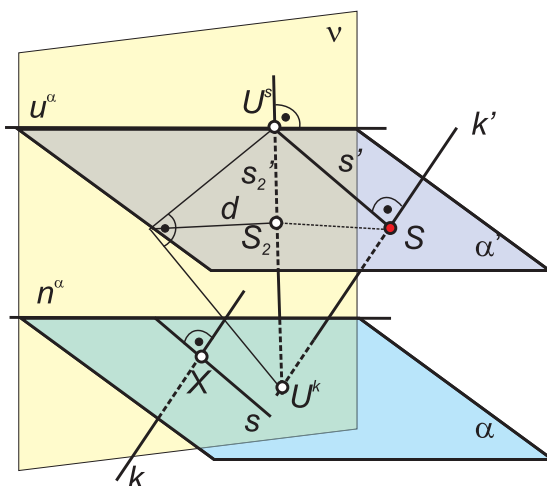
Přímka kolmá k rovině

Všechny přímky kolmé k dané α rovině mají společný úběžník (jsou navzájem rovnoběžné). Pro každou rovinu tedy můžeme sestavit tzv. úběžník kolmic U^k . Tento úběžník je průsečík přímky k' ($k' \parallel k, S \in k'$) s průmětnou. Přímka k' je kolmá také k úběžnicové rovině α' a tedy ke její spádové přímce s' procházející středem promítání ($s' \in S$). Průsečík přímky s' s průmětnou označíme U^s (je to zároveň úběžník této přímky a leží na úběžnici roviny α). Pravoúhlé průměty s'_2, k'_2 (nárysy) přímek s', k' jsou kolmé ke stopě roviny a prochází bodem S_2 . Úběžník U^s přímky s' leží v průsečíku přímek s'_2 a u^α . Najdeme pravoúhlý trojúhelník $U^s S U^k$ ve sklopení. Sklopíme bod S , sestojíme sklopenou přímku (s') a sklopená přímka (k') je k ní kolmá. Přímka (k') protíná přímku k'_2 v úběžníku kolmic U_k .

Příklad 1.9 Ve středovém promítání se středem S sestojte kolmici bodem B k rovině $\rho(n^\rho, u^\rho)$. - obr. 1.25.

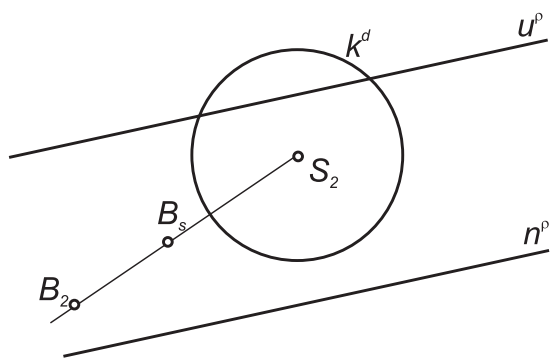
Řešení: (obr. 1.26)

1. Bodem S_2 vedeme nárys s'_2 spádové přímky s' , která prochází středem promítání a leží v rovině ρ' ($\rho' \parallel \rho, S \in \rho'$). Přímka s'_2 prochází bodem S_2 a je kolmá k úběžnici u^ρ .

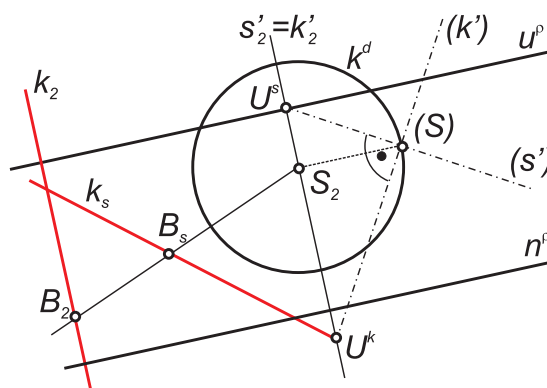

Obrázek 1.24:

2. Úběžník spádových přímek U^s leží v průsečíku úběžnice u^ρ a přímky s'_2 .
3. Sklopíme promítací rovinu přímky s'_2 (bod (S) leží na kolmici k s'_2 procházející bodem S_2 a na distanční kružnici k^d , $U^s = (U^s)$.
4. Sklopená přímka (s') prochází body $(S), U^s$.
5. Sklopená kolmice (k') prochází bodem (S) a je kolmá k (s') .
6. Úběžník kolmic U^k je průsečíkem přímek (k') a $s'_2 = k'_2$.
7. Středový průmět k_s kolmice k prochází úběžníkem kolmic U^k a bodem B_s .
8. Pravoúhlý průmět k_2 kolmice k je kolmý na stopu roviny n^ρ a prochází bodem B_2 .

Obrázek 1.25:

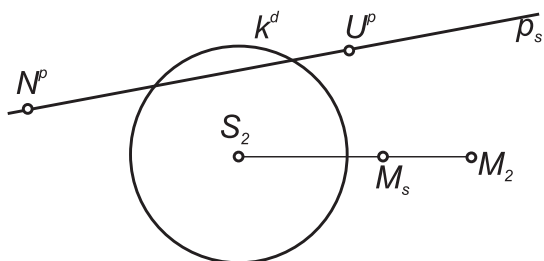
Obrázek 1.26:

□

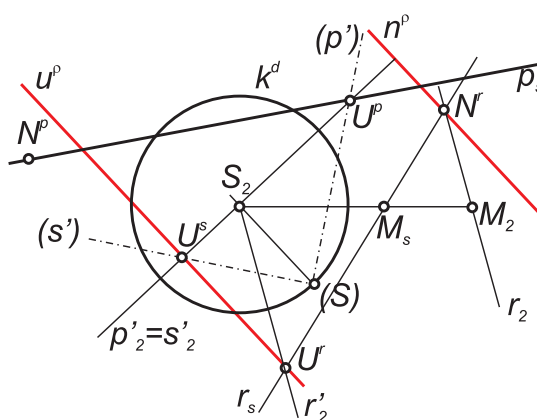
Příklad 1.10 Ve středovém promítání se středem S sestrojte bodem M rovinu kolmou k přímce p . - obr. 1.27.

Řešení: (obr. 1.28) Úloha je obrácená k úloze 1.1.5, úběžníkem kolmic je zde úběžník přímky p a hledáme úběžník spádových přímek roviny, kterým prochází úběžnice hledané roviny.

1. Přímka p'_2 prochází body S_2 a U^p . Přímka s'_2 (pravoúhlý průmět spádové přímky $s' \in \rho'$) splývá s přímkou p'_2 .
2. Sestrojíme bod S ve sklopení $((S) \in k^d)$ a přímku p' ve sklopení $((p') = (S)U^p)$.
3. Sklopená přímka (s') prochází bodem (S) a je kolmá k (p') .
4. Průsečík U^s přímek s'_2 a (s') je úběžníkem spádových přímek roviny ρ .
5. Úběžnice u^ρ prochází úběžníkem U^p a je kolmá k $p'_2 = s'_2$.
6. Musíme najít jeden stopník libovolné přímky ležící v rovině ρ a procházející bodem M . Zvolíme libovolnou přímku r ($r \in \rho, M_s \in r_s, U^r \in u^\rho$). Přímka $r'_2 = S_2U^r$ a $r_2 \parallel r'_2$ a $M_2 \in r_2$.
7. Stopník N^r přímky r je průsečíkem přímek r_2 a r_s .
8. Stopa n^ρ hledané roviny ρ prochází stopníkem N^r a je rovnoběžná s úběžnicí u^ρ roviny ρ .

Obrázek 1.27:

Obrázek 1.28:

□

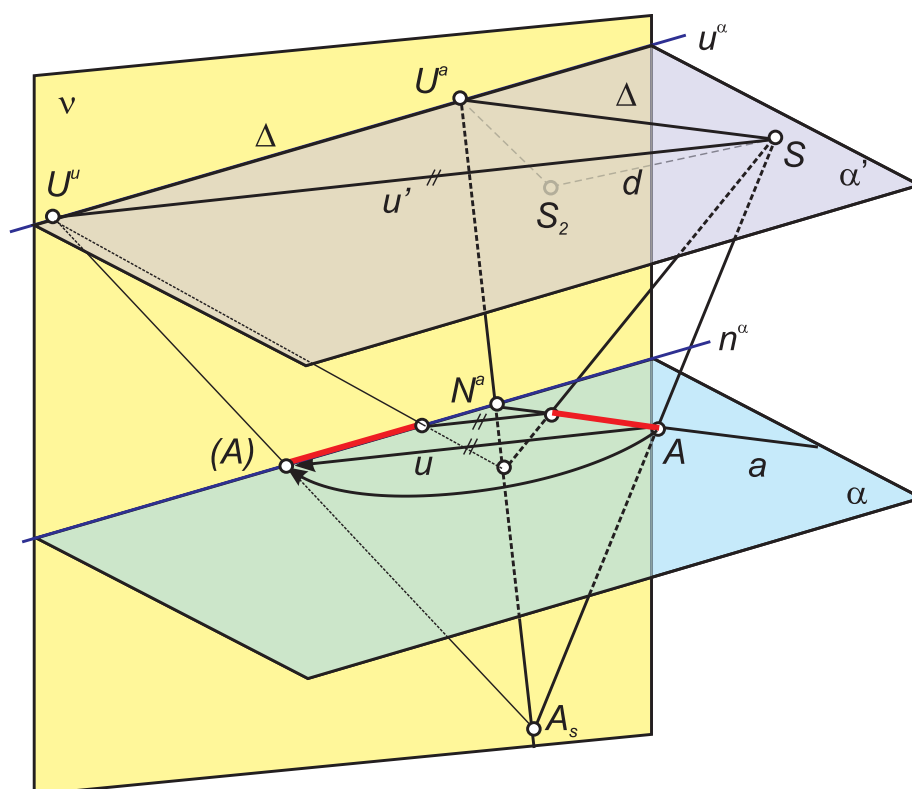
Skutečná velikost úsečky

Hledáme skutečnou velikost úsečky ležící na přímce a . Přímku proložíme libovolnou rovinu α . Úsečku otočíme do stopy n^α roviny α . Otočení odpovídá rovnoběžnému promítnutí, proto najdeme úběžník U^u promítacího paprsku u . Použitím úběžníku sestrojíme středový průmět promítacího paprsku A_sU^u , na kterém leží bod (A) , tj. otočený bod A do stopy roviny α .

Příklad 1.11 Ve středovém promítání se středem S určete skutečnou délku úsečky $AB \in p$. - obr. 1.30.

Řešení: (obr. 1.31)

1. Zvolíme rovinu α tak, aby $p \in \alpha$ ($U^p \in u^\alpha$ a $N^p \in n^\alpha$).
2. Sestrojíme úběžník promítacích paprsků $U^u \in u^\alpha$:
 - Sklopíme trojúhelník SS_2U^p , ve sklopení mu odpovídá trojúhelník $(S)S_2U^p$ s pravým úhlem při vrcholu S_2 , velikost strany $S_2(S) = d$.
 - Vzdálenost $\Delta = (S)U^p$ je rovna skutečné vzdálenosti úběžníků U^p a U^u .

Obrázek 1.29:

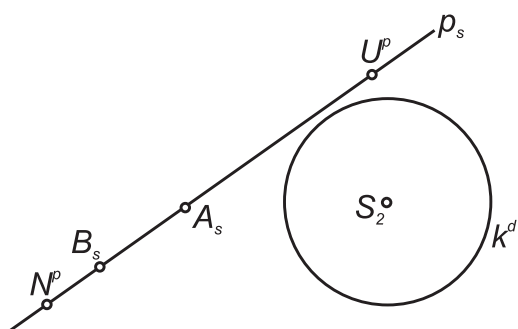
3. Z úběžníku světelných paprsků U^u promítneme body A_s, B_s na stopu n^α , získáme body $[A], [B] \in n^\alpha$.
4. Vzdálenost bodů $[A], [B]$ je skutečnou velikostí úsečky AB .

□

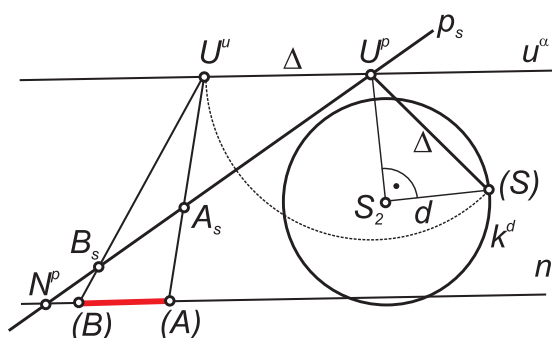
Příklad 1.12 Ve středovém promítání se středem S naneste na přímku p od bodu V délku a - obr. 1.32.

Řešení: (obr. 1.33) Úloha je obrácená k úloze předchozí, sestrojíme úběžník světelných paprsků U^u , promítneme bod V na stopu roviny, nanese úsečku délky a a promítneme získaný bod zpět na přímku p .

1. Zvolíme rovinu α tak, aby $p \in \alpha$ ($U^p \in u^\alpha$ a $N^p \in n^\alpha$).
2. Sestrojíme úběžník promítacích paprsků $U^u \in u^\alpha$:
 - (a) Sklopíme trojúhelník SS_2U^p , ve sklopení mu odpovídá trojúhelník $(S)S_2U^p$ s pravým úhlem při vrcholu S_2 , velikost strany $S_2(S) = d$.
 - (b) Vzdálenost $\Delta = (S)U^p$ je rovna skutečné vzdálenosti úběžníků U^p a U^u .
3. Z úběžníku světelných paprsků U^u promítneme bod V_s na stopu n^α , získáme bod $[V] \in n^\alpha$.
4. Na stopu n^α nanese zadanou vzdálenost a , získaný bod označíme $[W]$ a promítneme jej z bodu U^u zpět na přímku p_s .

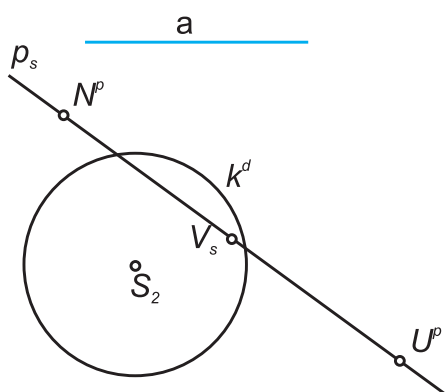

Obrázek 1.30:

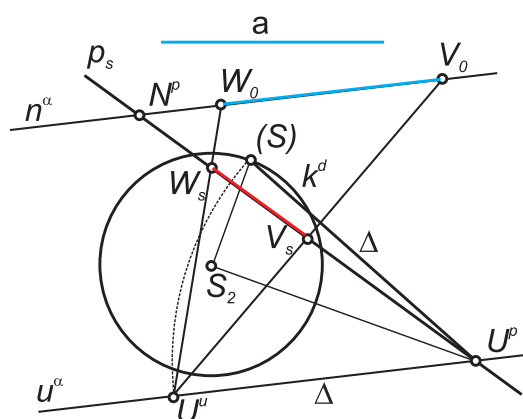

Obrázek 1.31:

5. Promítnutím jsme získali bod W_s , který je středovým průmětem bodu W ležícího na přímce p a velikost úsečky VW je a .

Obrázek 1.32:

Obrázek 1.33:

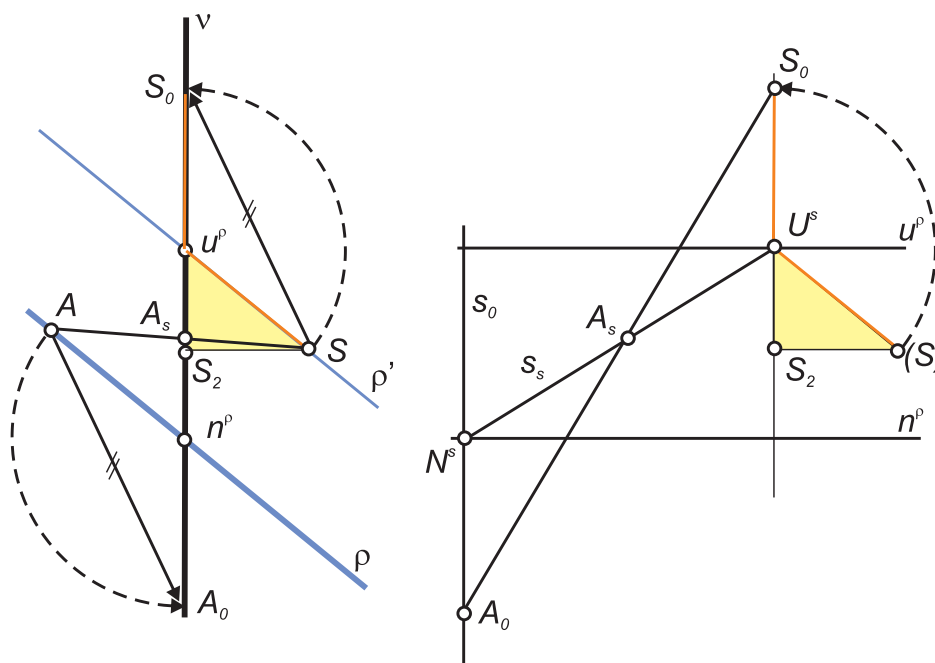
□

Otáčení

Stejně jako v dalších projekcích i zde řešíme některé rovinné úlohy otočením příslušné roviny do průmětny (viz obrázek 1.34).

Otočíme rovinu ρ kolem stopy do průmětny. Otočení můžeme nahradit rovnoběžným promítnutím (bodů bodů roviny ρ do průmětny). Promítnutí bodu S odpovídá otočení úběžnicové roviny kolem úběžnice do průmětny.

Otočíme bod S (v úběžnicové rovině kolem úběžnice), rovina otáčení je kolmá k úběžnici, střed otáčení je úběžník spádových přímek a poloměr otáčení je přepona pravoúhlého trojúhelníka jehož odvěsnami jsou úsečky $S_2 U^s$ a $S_2 S$ (přeponu sestrojíme sklopením tohoto trojúhelníka do průmětny, bodu S odpovídá ve sklopení bod (S)), otočený bod označíme S_0 - viz obrázek 1.34. Otočený bod A (A_0) nalezneme takto: Bodem A vedeme spádovou přímku (prochází A_s a U^s), její stopník leží na stopě roviny, otočená spádová přímka prochází stopníkem a je kolmá

Obrázek 1.34:

ke stopě. Bod A_0 leží na otočené spádové přímce a na přímce procházející bodem S_0 (otočený bod S) a bodem A_s .

Mezi středovým průmětem a otočeným objektem platí vztah středové kolineace jejíž osou je stopa n^p roviny ρ , středem je otočený střed S_0 a párem odpovídajících si bodů body A_s a A_0 .

Příklad 1.13 Ve středovém promítání se středem S určete skutečnou velikost trojúhelníka ABC ležícího v rovině $\alpha(n^\alpha, u^\alpha)$. - obr. 1.35.

Řešení: (obr. 1.36) Rovinu trojúhelníka otočíme do průmětny.

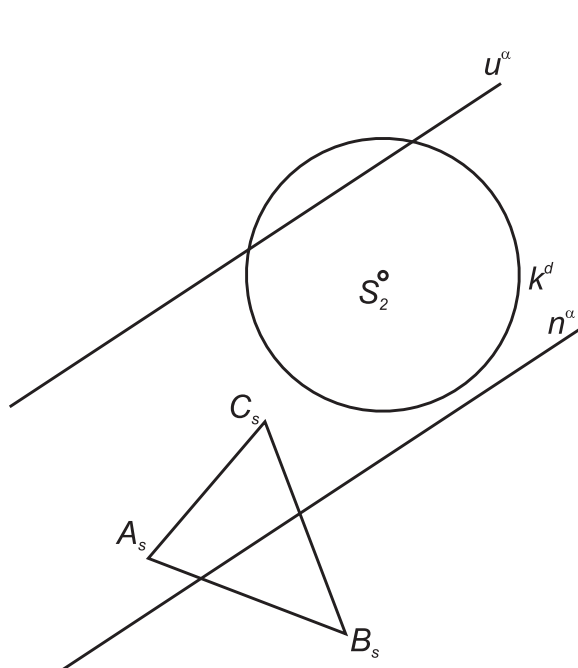
1. Sestrojíme bod S v otočení:

- Určíme úběžník spádových přímek U^s (leží v průsečíku kolmice vedené bodem S_2 ke stopě a úběžnice u^α).
- Sestrojíme bod S v otočení (středem otáčení je bod U^s , poloměrem je velikost úsečky $U^s(S)$), otočený bod S_0 leží na kolmici vedené bodem S_2 k u^α (průmět roviny otáčení).

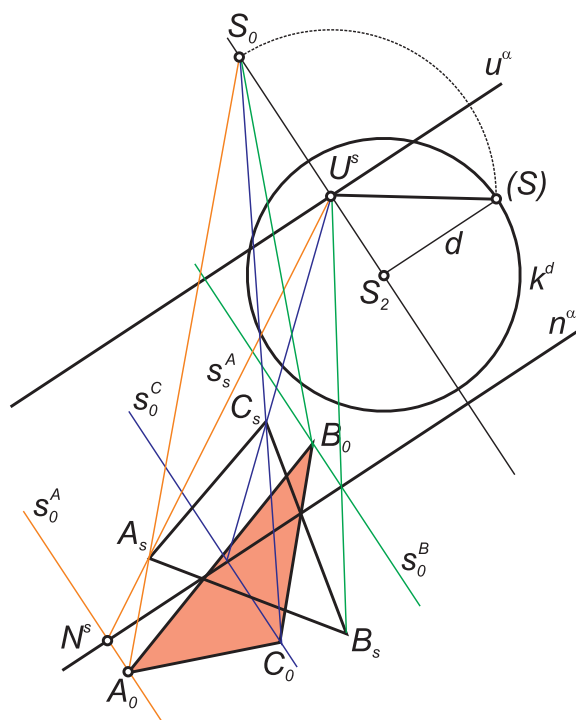
2. Bod A v otočení najdeme takto:

- Bodem A vedeme spádovou přímku s_s^A (prochází A_s a U^s).
- Stopník spádové přímky leží na stopě roviny, otočená spádová přímka s_0^A prochází stopníkem a je kolmá ke stopě n^α .

- (c) Bod A_0 leží na otočené spádové přímce s_0^A a na přímce procházející bodem S_0 (otočený bod S) a bodem A_s .
- Mezi otočeným objektem a jeho středovým průmětem platí vztah středové kolineace jejíž osou je stopa n^ρ roviny ρ , středem je otočený střed S_0 a párem odpovídajících si bodů body A_s a A_0 .
 - Pomocí této kolineace sestrojíme body B, C v otočení (otočené body označíme B_0, C_0).
 - Trojúhelník A_0, B_0, C_0 je otočený obraz trojúhelníka ABC tj. trojúhelník ABC ve skutečné velikosti.

Obrázek 1.35:

Obrázek 1.36:

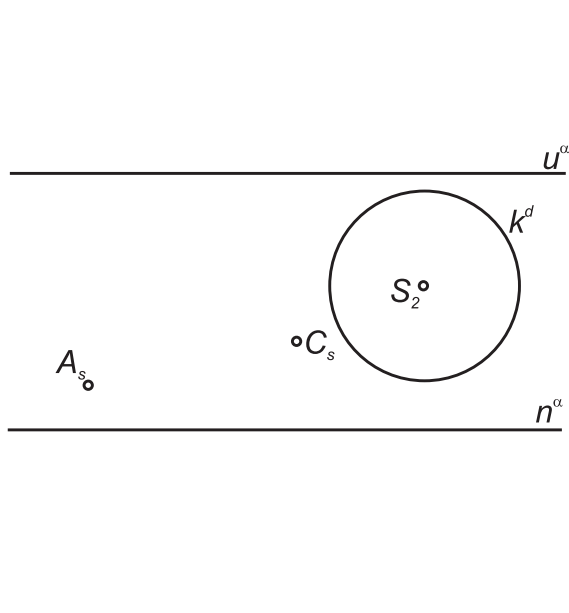
□

Příklad 1.14 Ve středovém promítání se středem S sestrojte čtverec $ABCD$, ležící v rovině α jestliže znáte středový průmět úhlopříčky AC . - obr. 1.37.

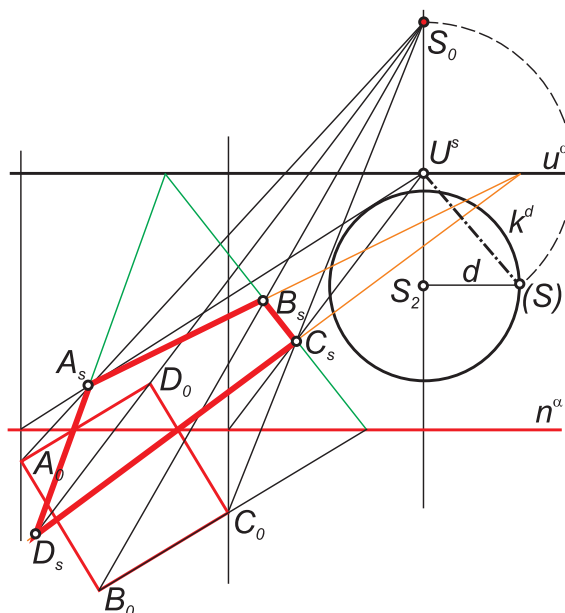
Řešení: (obr. 1.38) Otočíme rovinu α do průmětny, v otočení sestrojíme čtverec ve skutečné velikosti a jeho vrcholy otočíme pomocí kolineace zpět.

- Sestrojíme bod S v otočení (viz. příklad 1.13), otočený bod označíme S_0 .
- Sestrojíme bod A v otočení (viz. příklad 1.13), otočený bod označíme A_0 .
- Pomocí této kolineace (jejíž osou je stopa roviny n^ρ , středem je otočený střed S_0 a párem odpovídajících si bodů body A_s a A_0) sestrojíme bod C v otočení (otočený bod označíme C_0).
- V otočení sestrojíme čtverec $A_0B_0C_0D_0$ s úhlopříčkou A_0C_0 .

5. Pomocí kolineace tento čtverec otočíme zpět, získáme čtverec $ABCD$ ve středovém promítání.
6. Obrazem čtverce je čtyřúhelník $A_s B_s C_s D_s$, jehož protější strany se protínají na úběžnici roviny α .

Obrázek 1.37:

Obrázek 1.38:

□

Příklad 1.15 Ve středovém promítání se středem S sestrojte krychli s podstavou v rovině α a na ní umístěte pravidelný čtyřboký jehlan tak, aby vrcholy podstavy splývaly s vrcholy horní podstavy krychle. Znáte středový průmět úhlopříčky AC , velikost výšky jehlanu je shodná s velikostí strany krychle. - obr. 1.39.

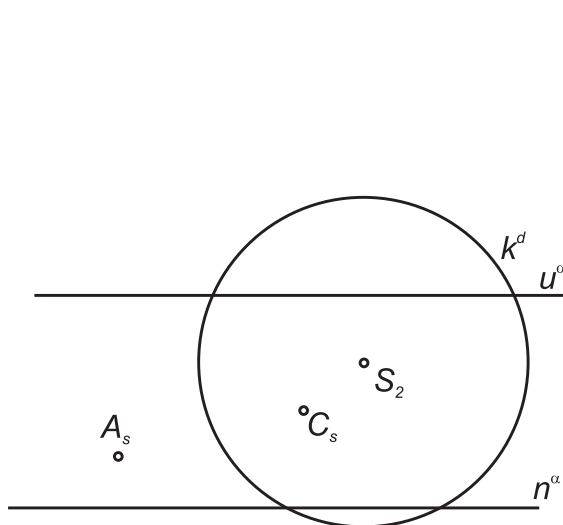
Řešení: Úlohu překreslete na větší formát (A4) a vypracujte jako domácí cvičení. Návod: při řešení využijte poznatky z úloh (podstava krychle), (kolmé hrany) a (nanesení výšky).

□

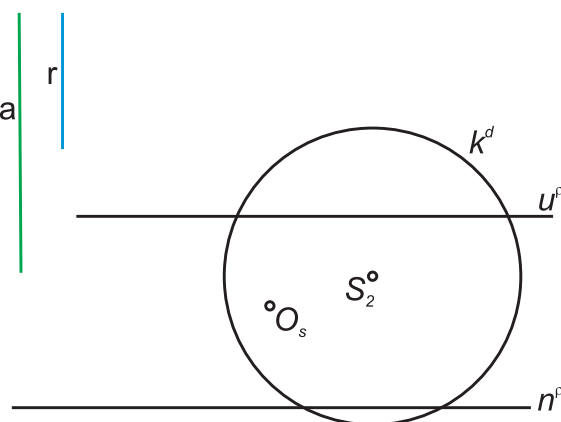
Obraz kružnice

Středovým průmětem kružnice je kuželosečka, v níž průmětna protíná promítací kuželovou plochu kružnice (kuželová plocha jejímž vrcholem je střed promítání a řídicí křivkou zobrazená kružnice). Typ kuželosečky závisí na poloze kružnice vzhledem k distanční rovině: pokud kružnice neprotíná distanční rovinu (nemá s ní žádný společný bod), pak je obrazem elipsa, jestliže kružnice protíná distanční rovinu, pak je obrazem hyperbola a jestliže se kružnice dotýká distanční roviny (má s ní jeden společný bod), pak je obrazem kružnice parabola.

Postup při sestrovování obrazu kružnice vidíme na obrázku 1.41: sestrojíme otočený střed promítání a otočený střed kružnice (viz příklad 1.13), v otočení sestrojíme kružnici a v kolineaci najdeme její obraz (viz předmět Deg1). Podrobněji je tento postup popsán v následující úloze, kde sestrojíme rotační kužel a kružnice je jeho podstavou.

Obrázek 1.39:

Obrázek 1.40:

Příklad 1.16 Ve středovém promítání se středem S sestrojte rotační kužel s podstavou v rovině ρ . Je dán střed podstavu O v rovině ρ , poloměr podstavu je r a výška kužele a . - obr. 1.40.

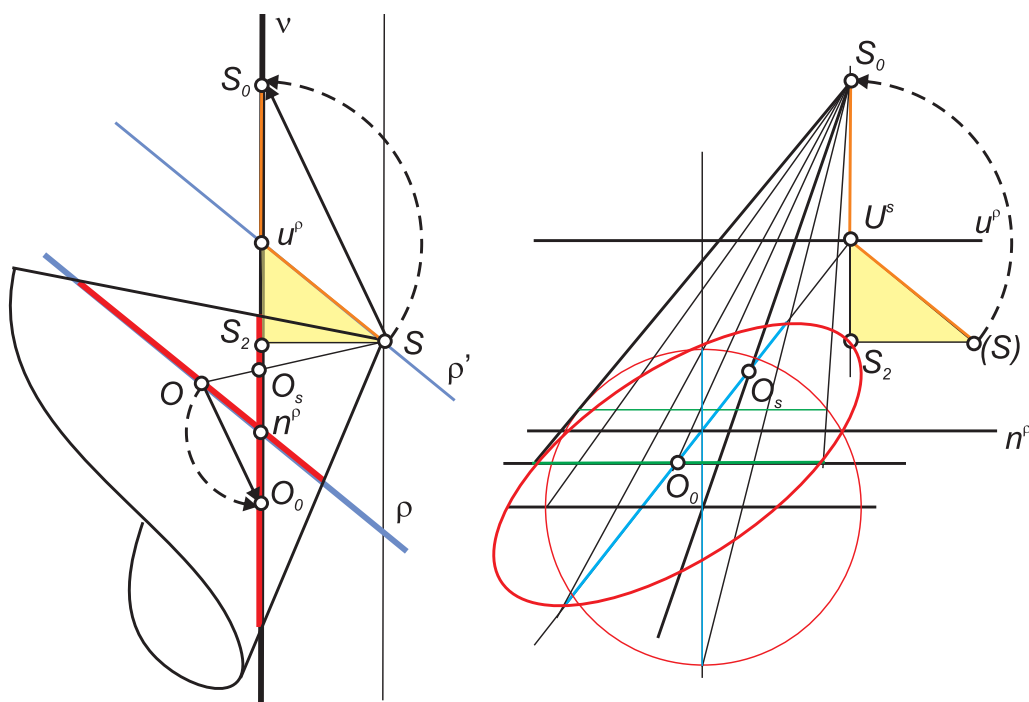
Řešení: (obr. 1.42) Sestrojíme podstavu kužele (obraz kružnice ve středovém promítání), bodem O vedeme kolmici k rovině ρ a na kolmici nanese od bodu O výšku a .

1. Sestrojíme bod S v otočení (viz. příklad 1.13), otočený bod označíme S_0 .
2. Sestrojíme bod O v otočení (viz. příklad 1.13), otočený bod označíme O_0 .
3. V otočení sestrojíme kružnici m_0 se středem O_0 a poloměrem r .
4. Sestrojíme obraz kružnice m v kolíneaci určené středem kolíneace S_0 , osou n^ρ a párem odpovídajících si bodů O_s, O_0 :

(a) ...

5. Sestrojíme úběžník kolmic U^k (postup je stejný jako v příkladě 1.1.5, pro lepší přehlednost nejsou na obrázku označeny všechny použité přímky):

- (a) Bodem S_2 vedeme nárys s'_2 spádové přímky s' , která prochází středem promítání a leží v rovině ($\rho' \parallel \rho, S \in \rho'$). Přímka s'_2 prochází bodem S_2 a je kolmá k úběžnici u^ρ .
- (b) Úběžník spádových přímek U^s leží v průsečíku úběžnice u^ρ a přímky s'_2 .
- (c) Sklopíme promítací rovinu přímky s'_2 (bod (S) leží na kolmici k s'_2 procházející bodem S_2 a na distanční kružnici $k^d, U^s = (U^s)$.

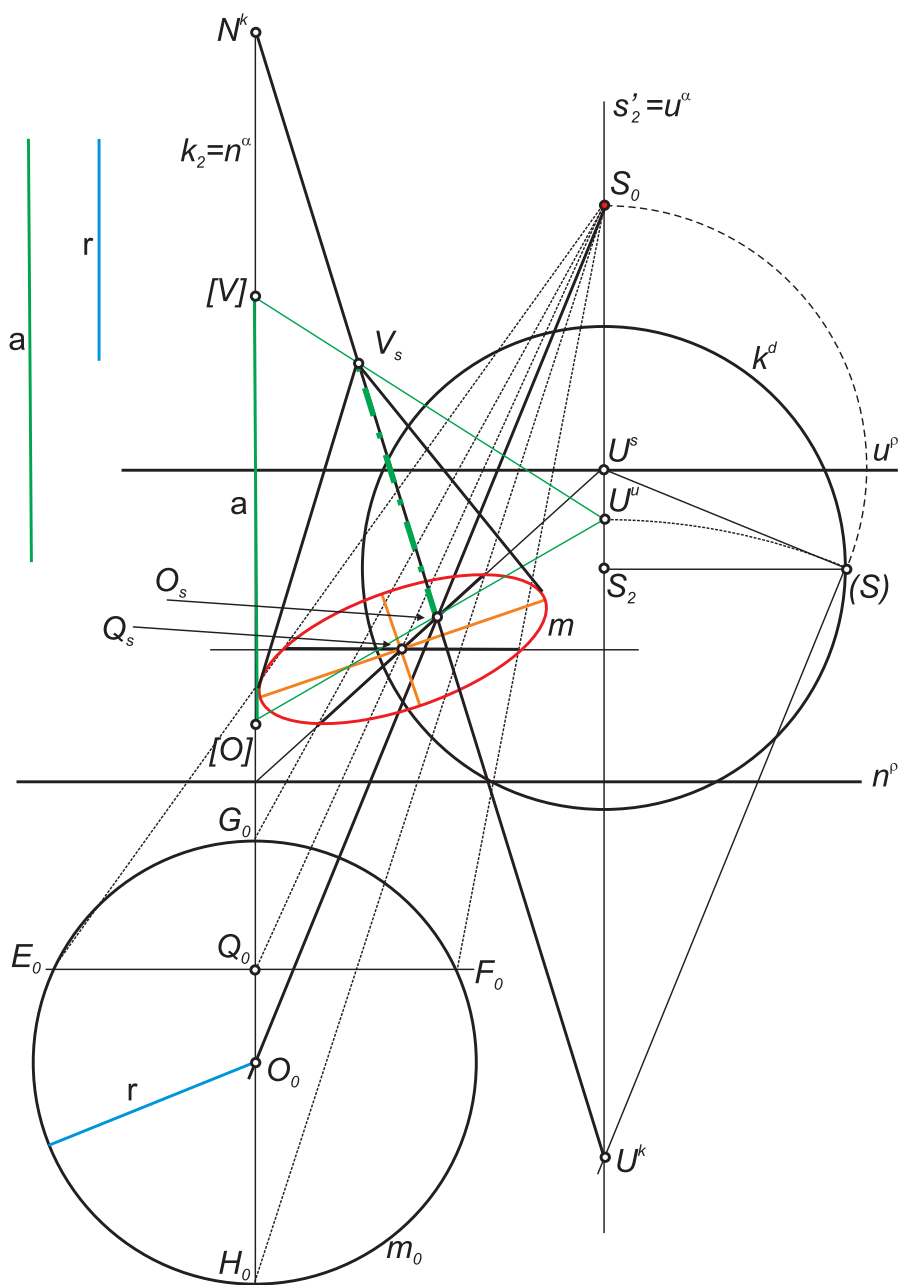

Obrázek 1.41:

- (d) Sklopená přímka (s') prochází body $(S), U^s$.
- (e) Sklopená kolmice (k') prochází bodem (S) a je kolmá k (s') .
- (f) Úběžník kolmic U^k je průsečíkem přímk (k') a $s'_2 = k'_2$.
6. Obraz přímky k , která prochází bodem O a je kolmá k rovině ρ prochází bodem O_s a úběžníkem kolmic U^k . Přímka k_2 prochází stopníkem $N \in n^\alpha$ a je kolmá k n^α .
7. Určíme stopník N^k přímky k (průsečík přímk k_2, k_s).
8. Na přímku k nanese od bodu O vzdálenost a (postup je stejný jako v příkladě 1.1.5, pro lepší přehlednost nejsou na obrázku označeny všechny použité přímky):
- Zvolíme rovinu α tak, aby $k \in \alpha$ ($U^k \in u^\alpha$ a $N^k \in n^\alpha$) - volíme $n^\alpha \perp n^\rho$.
 - Sestrojíme úběžník promítacích paprsků $U^u \in u^\alpha$:
 - Sklopíme trojúhelník SS_2U^k , ve sklopení mu odpovídá trojúhelník $(S)S_2U^k$ s pravým úhlem při vrcholu S_2 , velikost strany $S_2(S) = d$.
 - Vzdálenost $\Delta = (S)U^k$ je rovna skutečné vzdálenosti úběžníků U^k a U^u .
 - Z úběžníku světelných paprsků U^u promítneme bod O na stopu n^α , získáme bod $[O] \in n^\alpha$.
 - Na stopu n^α nanese zadanou vzdálenost a , získaný bod označíme $[V]$, který promítneme z bodu U^u zpět na přímku k_s .
 - Promítnutím jsme získali bod V_s , který je středovým průmětem bodu V ležícího na přímce k a velikost úsečky VW je a .

9. Obrysové površky kužele sestrojíme tak, že z bodu V_s vedeme k obrazu podstavy tečny.

□

Obrázek 1.42:

Literatura

- [1] Bohne, E. – Klix, W.D.: Geometrie – Grundlagen für Anwendungen. Leipzig, Fachbuchverlag 1995.
- [2] Ježek, F. – Míková, M.: Maticová algebra a analytická geometrie. Plzeň, ZČU 2003.
- [3] Rogers, D.F. – Adams, J.A.: Mathematical Elements for Computer Graphics. New York, Mc Graw–Hill 1990.
- [4] Urban, A.: Deskriptivní geometrie I. Praha, SNTL 1965.
- [5] Urban, A.: Deskriptivní geometrie II. Praha, SNTL 1967.